

slagene Nr. 86 og 89 at bibeholde den embedsmæssige Adskillelse mellem Anvisning og Forsikring med direkte Forbindelse mellem Institutionerne og de overfor Ministeriet ansvarlige Embedsmænd og samtidig muliggøre det Samarbejde, som maa anses for naturligt mellem de to Institutioner ved i saavel Tilsynsraadet som Arbejdsløshedsnævnet at have begge Embedsmænd og de 6 Arbejdere siddende. Saafremt Arbejdsløshedsfonden bibeholdes, foreslaas den administreret af „Arbejdsløshedskommissionen“, der ogsaa skal erstatte Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg af 1917 og er sammensat som i Ændringsforslag Nr. 74 angivet og væsentlig kommer til at bestaa af de samme Repræsentanter som Anvisnings-Tilsynsraadet. At de samme Personer kommer til at beskæftige sig med alle Anvisningens og Forsikringens Forhold, gør ogsaa Administrationen simplere, billigere og bedre. Man har derfor ogsaa ved Ændringsforslag Nr. 45 foreslaaet Rigsdagsudvalget erstattet af Arbejdsløshedskommissionen og ved Ændringsforslag Nr. 72 foreslaaet Udvalgene i hvert Amt erstattet med Bestyrelsen for de kommunale Anvisningskontorer, suppleret med Repræsentanter for Amt og By.

Mindretallet maa for det andet fastholde Arbejdsløshedsforsikringens forsikringsmæssige Grundlag og kan derfor ikke slutte sig til, at offentlige Tilskud ydes i Forhold til udbetalte Understøttelser som foreslaaet af Regeringen for Kommunitilskuddets Vedkommende i § 16. Som af Nævnet paapeget vil Regeringens Forslag ogsaa medføre saadant administrativt Apparat og saadanne Udgifter, at Fordelen ved Kommunitilskuddet vil blive i meget høj Grad forringet. Man stiller derfor Ændringsforslagene Nr. 28 og 29, der samtidig med at fastholde dette forsikringsmæssige Grundlag under Hensyn til, at Arbejdsløshed er et alment socialt Onde, foreslaar, at Staten alene skal udrede hele det offentlige Tilskud, hvis Størrelse er foreslaaet sat lig det hidtidige Statstilskud plus det hidtidige Kommunitilskud. Skulde dette Forslag ikke blive vedtaget, kan

Mindretallet subsidiært tiltræde Forslag Nr. 30 om at bibeholde de nuværende Regler for Kommunitilskud. Ved Ændringsforslag Nr. 25 har man foreslaaet hindret det forsikringsmæssigt uheldige Forhold, at der skulde kunne anerkendes faglige Kasser for København alene, og man har gjort det saa meget tryggere, som der absolut intet har kunnet anføres for saadan Anerkendelse.

Mindretallet maa for det tredje gaa imod de to Forslag, der direkte vil kunne føre til, at Arbejdsløshedsforsikringen benyttes som Løntryk, og har derfor stillet Ændringsforslagene Nr. 39 og 77. Hvad det første angaar, hvorefter Fastsættelsen af, hvad der i Henseende til Lønforhold skal forstaaes ved „fyldestgørende Grund“ til at forlade et Arbejde eller vægre sig ved at modtage et saadant, foreslaas strøget, bemærkes, at Lønforhold, Tariffer og Overenskomster er saa forskellige i de forskellige Fag, at en ensartet Regel meget vanskeligt kan opstilles. Hvad der vilde passe i nogle Fag, vilde virke fuldstændig urigtigt i andre Fag. De fyldestgørende Grunde kan derfor kun bedømmes for hvert enkelt Tilfælde for sig.

Ændringsforslag Nr. 77 muliggør Nødarbejdet, men gaar imod de i Forslaget indeholdte Principper, der direkte tager Sigte paa Løntryk og er et saadant Indgreb i de gennem mangeaarigt Arbejde skabte Grundregler for Arbejdsvilkaars Fastsættelse, at Følgen heraf ikke lader sig overskue; fra saavel private Arbejdsgivere og offentlige Institutioner som fra Arbejderne er Tanken om Nødarbejde paa Forslagets Grundlag blevet angrebet som baade uretfærdig og praktisk uigennemførlig.

Foruden disse 3 Rækker Hovedændringsforslag stiller Mindretallet Forslag, der muliggør, at der i ekstraordinær Understøttelse kan ydes Tillægshjælp udover Børnetillæget (65), at Betingelserne for ekstraordinær Hjælp skal være de samme som for ordinær (64), og at Kommunerne ikke skal yde $\frac{1}{3}$, men kun $\frac{1}{6}$ af den ekstraordinære Hjælp (63), ligesom man foreslaar